

RAAD VAN STATE

afdeling Wetgeving

advies 60.794/1
van 20 februari 2017

over

een ontwerp van besluit van de Vlaamse Regering ‘over de erkenning van voorzieningen die ondersteuning bieden aan personen met een handicap in de gevangenis, en van units voor geïnterneerden’

Op 5 januari 2017 is de Raad van State, afdeling Wetgeving, door de Vlaamse minister van Welzijn, Volksgezondheid en Gezin verzocht binnen een termijn van dertig dagen, verlengd tot 20 februari 2017, een advies te verstrekken over een ontwerp van besluit van de Vlaamse Regering ‘over de erkenning van voorzieningen die ondersteuning bieden aan personen met een handicap in de gevangenis, en van units voor geïnterneerden’.

Het ontwerp is door de eerste kamer onderzocht op 2 februari 2017. De kamer was samengesteld uit Marnix VAN DAMME, kamervoorzitter, Wilfried VAN VAERENBERGH en Wouter PAS, staatsraden, Marc RIGAUX en Michel TISON, assessoren, en Wim GEURTS, griffier.

Het verslag is uitgebracht door Brecht STEEN, eerste auditeur.

Het advies, waarvan de tekst hierna volgt, is gegeven op 20 februari 2017.

*

STREKKING EN RECHTSGROND VAN HET ONTWERP

1. Het om advies voorgelegde ontwerp van besluit van de Vlaamse Regering strekt tot invoering, met ingang van 1 januari 2017 (artikel 26 van het ontwerp), van een erkennings- en subsidiëringsregeling voor voorzieningen die ondersteuning bieden aan personen met een handicap in de gevangenis, en voor units voor geïnterneerden.

2.1. Het ontwerp vindt rechtsgrond in artikel 8, 2°, van het decreet van 7 mei 2004 ‘tot oprichting van het intern zelfstandig agentschap met rechtspersoonlijkheid Vlaams Agentschap voor Personen met een Handicap’.

2.2. Het ontwerp vindt eveneens rechtsgrond in artikel 8, 1° en 8°, van het decreet van 7 mei 2004.

Het ontwerp bepaalt immers niet alleen de nadere regels voor de erkenning en subsidiëring van voorzieningen, maar ook de voorwaarden waaronder personen met een handicap een aanvraag tot ondersteuning van de units voor geïnterneerden moeten indienen (artikelen 22 en 23 van het ontwerp), waarvoor artikel 8, 1°, van het decreet van 7 mei 2004 de nodige rechtsgrond biedt.

Aangezien de overdracht van handicapspecifieke knowhow als een van de opdrachten van de betrokken voorzieningen wordt beschouwd (artikelen 3, 3°, en 12, 4° van het ontwerp) kan ook specifiek rechtsgrond worden gevonden in artikel 8, 8°, van het decreet van 7 mei 2004, op grond waarvan de Vlaamse Regering nadere regels vaststelt betreffende de erkennings- en subsidiëringsvoorwaarden inzake het subsidiëren van voorzieningen voor het bevorderen van kennisdeling, vermeld in artikel 6, 9°, van het decreet van 7 mei 2004.

Het eerste lid van de aanhef van het ontwerp wordt dan ook het best aangevuld met een verwijzing naar artikel 8, 1° en 8°, van het decreet van 7 mei 2004.

ONDERZOEK VAN DE TEKST

Algemene opmerkingen

3. Gelet op de inhoud van het ontwerp verdient het aanbeveling om in het opschrift te verduidelijken dat het ontwerp ook de subsidiëring van de betrokken voorzieningen betreft.

4. Het ontwerp bevat een erkennings- en subsidiëringsregeling voor de voorzieningen die ondersteuning bieden aan personen met een handicap in de gevangenis, en voor units voor geïnterneerden. Aldus wordt een specifieke regeling ingevoerd, zodat deze voorzieningen niet langer kunnen worden beschouwd als vergunde zorgaanbieders¹ in het kader van de persoonsvolgende financiering.

¹ Krachtens het besluit van 26 februari 2016 ‘houdende erkenning en subsidiëring van flexibele aanbodcentra voor meerderjarige personen met een handicap’ worden voorzieningen die momenteel dergelijke ondersteuning aanbieden erkend als een FAM, waardoor krachtens artikel 15, 2°, van het besluit van de Vlaamse Regering van 24 juni 2016

Hoewel in de nota aan leden van de Vlaamse Regering wordt gesteld dat de regeling in het kader van de flexibele aanbodcentra voor meerderjarige personen (FAM) niet meer geldt, moet worden vastgesteld dat het besluit van de Vlaamse Regering van 26 februari 2016 ‘houdende erkenning en subsidiëring van flexibele aanbodcentra voor meerderjarige personen met een handicap’ niet wordt opgeheven. Het lijkt raadzaam om de verhouding van de ontworpen regeling ten aanzien van het besluit van 26 februari 2016 te regelen.

5. Het zou logischer zijn dat eerst wordt bepaald dat de subsidiëring bestaat uit een subsidiëring voor personeelspunten en een subsidiëring voor werkingsmiddelen en vervolgens wordt bepaald dat personeelspunten kunnen worden omgezet in werkingsmiddelen. Het verdient aldus aanbeveling om respectievelijk de artikelen 7 en 8 en de artikelen 16 en 19 om te wisselen.

Aanhef

6. Het eerste lid van de aanhef dient te worden aangepast gelet op hetgeen hierboven over de rechtsgrond werd opgemerkt.

Artikel 17

7. De stellers van het ontwerp dienen erover te waken dat de verwijzing naar de bepaling van het besluit van 4 februari 2011 waarin melding wordt gemaakt van de dienstverleningsovereenkomst correct is. Terecht beogen de stellers van het ontwerp te anticiperen op de ontworpen wijzigingen aan laatstgenoemd besluit, maar uit het ontwerp van besluit waarover de Raad van State advies 60.698/1 uitbracht², blijkt dat de individuele dienstverleningsovereenkomst voortaan wellicht zal worden vermeld in artikel 8, § 1, 1°, van het besluit van 4 februari 2011 en niet in punt 2°.

8. Artikel 17 van het ontwerp draagt aan het Vlaams Agentschap voor Personen met een Handicap (VAPH) op om de gegevens uit de individuele dienstverleningsovereenkomst die moeten worden meegedeeld, vast te stellen, alsook om de wijze te bepalen waarop die gegevens moeten worden meegedeeld.

houdende het vergunnen van aanbieders van niet-rechtstreeks toegankelijke zorg en ondersteuning voor personen met een handicap’ aan deze voorziening van rechtswege een vergunning als zorgaanbieder werd toegekend.

² Zie het ontwerp van besluit van de Vlaamse Regering ‘houdende wijzigingen van het besluit van de Vlaamse Regering van 4 februari 2011 betreffende de algemene erkenningsvoorwaarden en kwaliteitszorg van voorzieningen voor opvang, behandeling en begeleiding van personen met een handicap wat betreft de nieuwe beschermingsstatus ingevoerd bij de wet van 17 maart 2013 tot hervorming van de regelingen inzake onbekwaamheid en tot instelling van een nieuwe beschermingsstatus die strookt met de menselijke waardigheid, en wat betreft de invoering van de persoonsvolgende financiering, ingevoerd bij het decreet van 25 april 2014’, waarover de Raad van State, afdeling Wetgeving op 23 januari 2017 het advies 60.698/1 heeft uitgebracht.

Het verlenen van verordenende bevoegdheid aan een openbare instelling kan enkel worden gebillijkt om praktische redenen en voor zover zij een zeer beperkte of een hoofdzakelijk technische en niet-beleidsmatige draagwijdte hebben, en er mag worden van uitgegaan dat de instellingen die de betrokken reglementering dienen toe te passen of er toezicht op uitoefenen, ook het best geplaatst zijn om deze met kennis van zaken uit te werken.

Dat laatste is het geval voor het bepalen van de wijze waarop de gegevens uit de individuele dienstverleningsovereenkomst moeten worden meegedeeld.

Anders is het gesteld met de delegatie in artikel 17 van het ontwerp, om vast te stellen welke gegevens uit de individuele dienstverleningsovereenkomst aan het VAPH moeten worden meegedeeld. Uit de bijlage bij ontwerp 60.698/1 blijkt immers dat deze overeenkomst ook persoonsgegevens kan omvatten. In elk geval zou de Vlaamse Regering de doelstelling van deze gegevensmededeling zelf nauwkeuriger dienen te bepalen, ook gelet op artikel 11, laatste lid, van het decreet van 7 mei 2004.

Artikel 25

9. Artikel 25 van het ontwerp bepaalt *nominatim* de personeelspunten en plaatsen waarvoor welbepaalde voorzieningen zijn erkend. Deze bepaling heeft geen reglementair karakter in de zin van artikel 3, § 1, van de wetten op de Raad van State, zodat de Raad van State, afdeling Wetgeving, niet bevoegd is om ervan kennis te nemen.

DE GRIFFIER

DE VOORZITTER

Wim GEURTS

Marnix VAN DAMME